

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 578-1931)

Originalt emne

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Skovvangsskolen

Uddrag fra byrådsmødet den 17. december 1931 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 578-1931)

Henstilling fra Skolekommissionen om, at der snarest opføres en Skole i nordre Bydel.

Holger Eriksen forelagde Forslaget og anbefalede varmt Skolekommissionens Henstilling.

I de senere Aar var der opstaaet et stort Bykvarter langt mod Nord, en spredt Bebyggelse, hvorved Afstandene blev ret store. Det var for en stor Del Familier med mange Børn, der havde vanskeligt ved at faa en Lejlighed inde i Byen og derfor havde skaffet sig et Hus uden for Byen. Disse Børn havde selvfølgelig Krav paa samme Undervisning som andre, men det kunde de næppe faa i Øjeblikket, idet Finsensgades Skole var overfyldt. Enkelte Klasser var her paa 42 Elever, og det var umuligt for en Lærer selv med den bedste Vilje at faa den bedste Undervisning frem i en saa stor Klasse. Man havde gjort, hvad der kunde gøres for at fordele Børnene mod Syd, og det havde medført, at Børnene fra Kvarteret omkring Finsensgade Skole inaatte gaa helt ned i Byen. Tilmed var Afstanden for disse Børn saa stor, at de om Vinteren maatte gaa hjemmefra i Mørke eller ogsaa først komme hjem efter Mørkets Frembrud, og det var uheldigt for Smaabørn. Ud fra disse Synspunkter havde Skolekommissionen vedtaget at henvende sig til Byraadet om snarest muligt at overveje Opførelsen af en ny Skole.

J. Chr. Møller fandt det let nok for Skolekommissionen at rette en saadan Henvendelse til

Byraadet, men det var vanskeligere for Byraadet i Øjeblikket at tiltræde det, da man ikke havde Penge dertil, og det var udelukket at optage Laan. Der kunde derfor ikke være andet at svare paa Henstillingen, end at man foreløbig maa henlægge Sagen, indtil Forholdene bedrer sig, saaledes at der bliver Mulighed for af optage Laan paa rimelige Vilkaar. Angaaende Afstandene til Skole, saa var de kun smaa i Sammenligning med ude paa Landet, og det var ikke tilstrækkelig Begrundelse for en ny Skole. Børnetallet var heller ikke steget nævneværdigt, selv om der var sket nogen Forskydning mod Nord, dog næppe mere, end de kunde fordeles mellem Skolerne.

Borgmesteren var ikke Ven af, at der skulde gaa saa mange Elever i Klasserne, men paa den anden Side havde Taleren i sin Barndom haft en meget længere Skolevej, end der var Tale om her. Nu var Forholdet, at Skoleautoriteterne vistnok havde inddraget nogle Klasseværelser i Skolerne til Læsestuer, og hvis det ikke var sket, vilde der maaske have været tilstrækkelig Plads. De fleste Skoler slutter Kl. 2 eller 3, og paa den Tid var det ikke mørkt. Det havde været mest korrekt, hvis Skolekommissionen havde anført lidt om, hvor mange Penge der eventuelt skal bruges. Taleren erindrede nok, at Skoledirektør Sejerholt skrev i "Demokraten", at nu skulde der ikke bygges flere Skoleslotte, og det kunde jo tyde paa, at der ikke skal bruges ret mange Penge, men del stod der altsaa ikke noget om i Indstillingen. Taleren vilde gerne være med til at gøre Skolevæsenet saa godt som muligt, men man maatte vide lidt om Forslaget, før man tog Stilling dertil, og man burde derfor sende Sagen tilbage til Skolekommissionen, for at den kan overveje, hvor mange Penge der skal bruges.

Holger Eriksen havde ligesom de foregaaende Talere ogsaa prøvet en lang Skolevej, men det kunde ikke undgaas paa Landet med den spredte Bebyggelse og de store Afstande. Men her var Forholdet det, at Børnetallet i det ny Kvarter var saa stort, at det berettigede til at opføre en ny Skole. Det vægtigste Argument var dog den store Overfyldning i Klasserne, hvorved Undervisningen forringedes. At man skulde have brugt Klasseværelser til ingen Nytte, vilde Taleren protestere imod (Borgmesteren: Jeg sagde, at de var brugt til Læsestuer!) Klasseværelserne var anvendt paa en hensigtsmæssig Maade, og mere kunde man vel ikke forlange. Del havde vel været naturligt al henvise Sagen til Budgetudvalget, naar der havde været Tale om at fremskaffe Penge; at dette skulde være umuligt, kunde Taleren ikke anerkende, men del kunde jo først diskuteres, naar Budgetudvalget havde undersøgt Forholdene. Naar Borgmesteren mente, at Skolekommissionen burde have undersøgt Bekostningen, kunde Taleren egentlig

anerkende dette Synspunkt, og hvis Byraadet vilde anvisе en Plads og give Tilladelse til, at Skolekommissionen antager en Arkitekt til at udarbejde Tegninger og Overslag, vilde Kommissionen sikkert gerne gaa den Vej. Men man havde vel nogen Erfaring for, hvor meget en Skole skønsмæssigt kosiede at opføre. Skoledirektørens Udtalelser var sikkert ikke ment som en Kritik over, hvad der tidligere var sket; han hørte til de Skolefolk, der vel ønskede, at der skal bygges forsvarlige Bygninger, men som lagde mere Vægt paa, hvad der foregik indenfor Skolens Mure. Tiden var ikke til at anvende overflødige Ting paa Bygningerne, men at bygge saa enkelt som muligt, blot det var hensigtsмæssigt og hygiejnisk forsvarligt.

Borgmesteren vilde hertil sige, at Aarhus Skolevæsen var det bedste i Danmark, før Skoledirektør Sejerliolt kom til Skolevæsenet.

J. Chr. Møller mente ikke, man i dette Spørgsmaal kunde tale om nordre Bydel alene, og hvis enkelte Klasser derude var overfyldt, maatte der ske en Forskydning mod Syd, for i disse Skoler var der vist Plads nok. Det havde naturligvis været rart at vide lidt om Bekostningen, men det var lidt for lidligt at anvisе Plads og antage Arkitekt, for Byraadet vilde næppe i Øjeblikket gaa med til al laane Penge til en ny Skole. At Skolekommissionen saa paa den pædagogiske Side, var jo kun naturligt, men den bevilgende Myndighed maatte man overlade til Byraadet, og foreløbig burde man henlægge Sagen.

H. P. Christensen skulde ikke blande sig i Spørgsmaalet om, hvorvidt Skolerne var overfyldt, eller om der kunde ske en Forskydning mod Syd, her drejede det sig først og fremmest om Pengeforholdene. For Tiden var man i Gang med Folkebiblioteket og Hospitalets Udvidelse, og der kunde næppe i Øjeblikket fremskaffes Penge til en ny Skole. Derfor behøvede man ikke at henlægge Sagen, men kunde henvise den til Budgetudvalget, og hvis Pengeforholdene blev mere normale, kunde man komme tilbage til Sagen.

K. Mousten erklærede, at Pladsforholdene i Byens Skoler ikke var gode, idet ca. 200 Børn fra Kvarteret Nord for Finsensgade matte gaa til Paradisgades Skole, og Finsensgades Skole var alligevel overfyldt. Det var Synd for Smaabørn med den lange Skolevej, og selv om mange tidligere havde haft en længere Vej, var Tiden nu en anden. Taleren antog, at den Dag Pengeforholdene igen blev normale, var Byraadet klart til at gaa i Gang med den Skole, som der faktisk var stærk Trang til. Angaaende Anvendelse af Klasseværelser til Læsestuer saa drejede det sig om eet Værelse ved Læssøesgades Skole, og det betød ikke noget for Skolerne mod Nord.

Borgmesteren svarede, at hvis man tog det omtalte Klasseværelse i Brug, kunde der tages en Klasse fra Frederikshallés Skole, og paa den Maade kunde der rykkes en Klasse mod Syd gennem alle Skoler.

Holger Eriksen hævdede, at Forholdet var alt for vanskeligt til, at det kunde rettes ved at flytte en enkelt Klasse, og byggede man ikke denne Skole, var det at gøre Uret mod nordre Bydels Beboere. Da der var Tale om at udvide Marselisborg Skole, var der ikke fra de konservatives Side Tale om Pengemangel, men en Overklasseskole i Søndre Bydel var selvfølgelig ogsaa noget helt andet end en Skole for den fattige Befolkning. Et saadant Standpunkt kunde Byraadet næppe være bekendt. Taleren saa gerne, at man havde fulgt Borgmesterens Forslag, men kunde ogsaa gaa med til at henvise Sagen til Budgetudvalget, som forhaabentlig hurtigt kunde blive færdigt med sine Overvejelser.

Borgmesteren bemærkede, at man blot kunde have opgivet, hvor mange Klasseværelser man tænker sig, at Skolen skal have, saa kunde Besten hurtigt udregnes.

K. Moustén gjorde opmærksom paa, at hvis man flyttede Klasser som af Borgmesteren nævnt, vilde det medføre, at endnu flere Børn fra Trøjborgkvarteret kom til at gaa ned i Byen.

J. Chr. Møller pegede paa, at den foreslaaede Udgift til Marselisborg Skole kun var 100000 Kr. (Holger Eriksen: 200000 Kr. !), og det Beløb kunde man vel ikke bygge en ny Skole for. Men det kunde i Virkeligheden have betalt sig at foretage denne Udvidelse, da det var en Betalingsskole, som gav Kommunen en Indtægt, men her blev det en ren Udgift. Taleren kunde ogsaa gaa med til, at Sagen henvises til Budgetudvalget, og saa kom den vel frem til bedre Tider, Borgmesteren erindrede om, at da der var Tale om Udvidelse af Marselisborg Skole, var Pengeforholdene ikke som nu, hvor Handelsministeren for nylig havde udtalt i Bigsdagen, at ingen Laan kan gives mere. Forøvrigt havde det tidligere Skoleudvalg paatænkt en ny Skole i nordre Bydel længe før Skolekommissionen havde tænkt paa dette Forhold, men der blev lagt Udvalget Hindringer i Vejen fra en Side, som ikke burde være sket.

Sagen henvistes til Budgetudvalget.